

MÁY ĐIỀU SEN THANH

Giải giải: Cư Sĩ Bành Tế Thanh

TẬP MƯỜI CHÍN

CƯ SĨ CHÂU PHU NHÂN

Châu phu nhân, người đời Thanh, nguyên là vợ của Vương Sở Thần ở huyện Sơn Âm tỉnh Triết Giang, và mẹ của Vương Tâm Tam, một Cư Sĩ hữu danh thuở ấy. Năm hai mươi sáu tuổi, bà về với họ Vương.

Bên chồng nhà giàu, lại rất tin Phật Pháp, phu nhân cũng sùng tín ngôi Tam Bảo, từng xuất cửa lập Chùa thờ Đức Quán Âm Đại Sĩ và cất miếu thờ thần Thiên Y.

Ngoài ra, lại còn Bồ Thí giúp đỡ kẻ nghèo bệnh, phóng sanh, tiếc giấy chữ, tóm lại tất cả việc lành đều hết sức đề xướng và thật hành. Những thiện cử trên tuy do Vương quân nắm phần cương lĩnh, song kỳ thật nhờ phu nhân âm thầm khuyến khích và giúp đỡ rất nhiều.

Từ khi về nhà chồng, phu nhân liền ăn chay trường, mặc áo vải, ban ngày thì thêu dệt may vá, ban đêm lại lay Phật Tụng Kinh. Công việc cứ giữ điều hòa như thế, suốt cả năm không bước chân ra ngoài cửa ngõ. Phu nhân tánh trầm lặng ít nói, khi hàng thân thích đến thăm, sau ít lời hàn huyên, liền dẫn giải việc tội phước nhân quả.

Lúc Vương quân qua đời, hai trẻ hầy còn nhỏ dại, phu nhân phụng sự mẹ chồng, giáo huấn con thơ, trải đủ nỗi gian nan, hiếu từ đều trọn vẹn. Bà có hỏi con gái họ Lữ cho Tâm Tam, song chưa kịp cưới thì cô ấy bị đau, mù cả đôi mắt.

Hàng thân tộc đều khuyên bảo nên thối hôn, nhưng phu nhân cự tuyệt không nghe theo, cưới đem về, lại dặn Tâm Tam rằng: Đang khi con sang làm lễ hỏi, thì vợ con đôi mắt hãy còn sáng và tươi đẹp. Nhưng trước khi cưới, nó lại bị mù lòa, đấy cũng là phần số của con. Nếu mẹ và con chê bỏ, tất sẽ làm hư hỏng và tủi nhục đời một người con gái. Vậy con phải săn sóc và thương yêu vợ con, giữ trọn bổn phận làm chồng cho đến lúc nó mãn phần.

Chỉ riêng một điều này, đủ thấy phu nhân là một người đầy lòng từ bi và ân hậu.

Trước kia cứ sáng sớm phu nhân đều tụng Tâm Kinh, mỗi ngày có định số. Từ khi sương cư, bà chuyên tâm Niệm Phật, quyết định cầu sanh về Tây Phương. Vào tháng ba đầu niên hiệu Tuyên Thống, mẹ chồng mất, phu nhân lo việc tang lễ chôn cất rất chu đáo, nỗi thương cảm nhọc nhằn khiến thành đau bệnh. Bà nằm liệt nơi giường hơn bốn mươi ngày mới mãn phần.

Ba hôm trước khi lâm chung, phu nhân dặn hai con lo các hậu sự và bảo: Ba ngày sau vào giờ Ngọ, mẹ sẽ về Phật. Hai con nên tiến tu đức nghiệp, gắng làm người hoàn thiện, và theo gương mẹ chuyên Niệm Phật cầu sanh Tây Phương. Đến thời khắc đã định, bà gượng ngồi dậy nhắm mắt thềm Niệm Phật, trạng thái rất an lành.

Tâm Tam hỏi có thấy chi không, phu nhân đáp: Hãy đốt ngọn đèn lồng treo trước cửa và đừng hỏi han làm loạn chánh niệm của ta. Nói xong bà ngồi yên một lúc rồi lặng lẽ thoát hóa. Mấy giờ sau, Tâm Tam dò xem thấy hai tay phu nhân đều mềm dịu, đánh đầu rất nóng.
